

III. Vedrørende indkomstskattelovgivningen.

Bilag 229.

Spørgsmål 101:

Der ønskes beregninger over, hvor meget statsindkomstskatteskalaens procenter på de enkelte indkomstrin skulle reduceres over for indkomststigninger for at sikre, at indkomsten inklusive den pågældende stigning ikke det første år beskattes højere end en tilsvarende stabil indkomst. Yderligere ønskes oplyst, hvilke provenumæssige virkninger gennemførelsen af sådanne særlige satser over for indkomststigninger ville få.

Svar af 19. september 1966:

Hvis man så vidt muligt ønsker at bevare det gældende indkomstskattesystem, men samtidig vil sikre, at statsindkomstskatten af stigende indkomster ikke overstiger den statsskat, der skal betales af stabile indkomster af samme størrelse, bliver det nødvendigt at indføre to sæt statsskatteberegninger for hver skatteyder. Den ene beregning må foretages efter de gældende regler, og den anden beregning må blive en ligevægtsskatteberegning, der angiver, hvad indkomstskatten af en tilsvarende stabil indtægt beløber sig til. Skatteyderen må så betale skattebeløbene ifølge den beregning, der giver den laveste skat.

Den enkleste metode til beregning af statsindkomstskatten i ligevægt er at foretage skatteberegningen på grundlag af indtægten før skattefradrag og benytte såkaldte ligevægtsskatteskalaer, hvori skattefradraget er indregnet. Ved udarbejdelsen af disse skalaer går man ud fra de gældende skalaer. Indkomstgrænserne i disse skalaer må forhøjes med beløb, der svarer

til, hvad skattefradraget på det pågældende indkomstrin ville andrage, dersom pålignet skat og skattefradrag var i ligevægt. Endvidere må skalaernes procenter nedsættes under hensyn til, at de indkomstbeløb, hvoraf skatten skal beregnes, ikke er nedsat med noget skattefradrag. Procenterne må afpasses således, at de skattebeløb, man når frem til, svarer til skatten ifølge de gældende udskrivningsregler, når pålignet skat og skattefradrag er lige store.

Ved udarbejdelse af ligevægtsskatteskalaer for statsindkomstskatten må der tages hensyn til, at skattefradraget omfatter ikke alene statsindkomstskatten og folkepensionsbidraget, men også kommuneskatten og de kirkelige afgifter samt formueskat. Formueskattefradraget vil ikke volde større besvær. Det må fratrækkes i det indkomstbeløb, hvoraf ligevægtsskatten til staten skal beregnes.

Fradraget for folkepensionsbidrag opkræves ligesom statsindkomstskatten efter ensartede regler over hele landet og kan derfor ligesom statsskattefradraget uden videre indregnes i selve ligevægtsskatteskalaerne.

Fradraget for kommuneskat og kirkelige afgifter varierer derimod fra kommune til kommune. Ved beregningen af de ligevægtsskatteprocenter, der er anført i det følgende, er det forudsat, at de skal benyttes ved beregningen af statsindkomstskatten for skatteydere, der bor i en kommune, hvor personfradragene ved kommuneskattens beregning er 6.000 kr. for forsørgere og 3.000 kr. for ikke-forsørgere, og hvor beskatningsprocenten (inkl. kirkelige afgifter) er 15.